

РЕШЕНИЕ

№ 24907

гр. София, 26.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3236** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с 65 от ЗОС.

Образувано е по жалба на Е.-В. В. М. от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г., издадена от кмет на район „Красно село“, с която на основание чл. 65, ал. 2 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата на Столична община за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища, е наредил да се из земе общински имот от титулярите на настанителната заповед – В. Б. М., П. В. М. и Е. –В. В. М., находящ се в територията на Столична община, с административен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес].

В жалбата са изложени доводи, че с оспорваната заповед са нарушени жизнено важни интереси на жалбоподателката, както и че са претърпени материални и нематериални увреди. Претендира се нищожност на обжалваната заповед.

Ответникът – Кмета на район „Красно село“ – СО, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител - юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Поддържа тезата, че заповедта е издадена в съответствие със закона, тъй като е издадена вследствие на неизпълнението на заповед № РД-2400-290/23.11.2005 г., с която на жалбоподателката се давал срок за освобождаване на общинско жилище. Поддържа още, че е спазена процедурата по издаването на заповедта, както и че същата е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено

следното:

От приложените към административната преписка доказателства се установява, че със заповед от 29.09.1999 г. на кмета на район „Красно село“ – СО В. Б. М. и двете ѝ деца: П. В. М. и Е.-В. В. М. са настанени в общинско жилище с адрес [улица], [жилищен адрес].

Със Заповед № РД-24-00-290/23.11.2005 г. кметът на район „Красно село“ – СО е задължил жалбоподателката и семейството ѝ да освободят доброволно общинското жилище.

Във връзка с постъпил сигнал е била извършена проверка, обективирана в Констативен протокол от 03.02.2006 г., при която е установено, че жилището е в много лошо санитарно и хигиенно състояние, има разхвърляни предмети и се обитава от куче. В заключение проверяващите констатирали, че са допуснати нарушения на т.3.1, т.3.2, т.3.3, т.3.5 от договора за наем.

Поради неизпълнение на задължението съгласно Заповед № РД-24-00-290/23.11.2005 г., а именно лицата не са освободили общинско жилище на адрес [улица], [жилищен адрес] е била издадена атакуваната в настоящото производство Заповед № РД-24-00-47/16.02.2006 г. от кмета на район „Красно село“, с която на основание чл. 65, ал. 2 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата на Столична община за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища е наредено да се из земе общинското жилище на горепосочения адрес, състоящо се от три стаи, преходен хол, кухня и сервизни помещения.

На 08.03.2006 г. със заповед № Ж-Н-04-3 на кмета на район „Красно село“, СО семейството е пренастанено в едноетажна къща – десен вход, [улица].

Видно от протокол от 02.05.2006 г. при извършено посещение на място е било установено, че семейството все още не е освободило общинското жилище, като е описано състоянието на жилището, а именно: разхвърляно с възпрепятстван достъп до всички помещения, поради безразборно оставени предмети по пода, прозорците са покрити с хартия, като в апартамента не влиза светлина, отделно от това в жилището се намирало и куче, което не било извеждано навън от видимо доста дълго време.

С писмо изх. № О.-0802-91/05.05.2006 г. семейството за пореден път било уведомено, че трябва да освободи от вещите си общинско жилище на адрес [улица][жилищен адрес].

Впоследствие със Заповед № ЖН-04-02/13.02.2009 г. на кмета на район „В.“ семейството е пренастанено в общинско жилище, с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] състоящо се от 2 стаи, дневна, кухня и обслужващи помещения.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол. С оглед изрично заявените твърдения за нищожност на оспорения административен акт и предвид разпоредбата на чл.149, ал.5 АПК преценка за спазване на срок не следва да се прави.

Разгледана по същество жалбата, с направеното в нея искане за прогласяване нищожността на оспорената заповед, е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени и порокът трябва да е толкова тежък, че да

прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност.

Нищожният акт не поражда правни последици, той е засегнат от толкова съществен порок, че не е годен да породи правно действие и за това съдът следва да обяви неговата нищожност. Съгласно константната съдебна практика, която е непротиворечива, липсата на компетентност на органа при издаване на акта, както и не спазване на предписаната от закона форма винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на процесуалните правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона следва да се преценяват във всеки конкретен случай по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган.

В конкретния казус, атакуваната заповед е издадена от компетентен орган-кметът на район „Красно село“, СО на чиято територия се намира процесното общинско жилище, обект на заповедта. Съгласно чл. 65, ал. 1 и ал. 2 от ЗОС общински имот, който се владее или държи без основание, не се ползва по предназначение или необходимостта от него е отпаднала, се изземва въз основа заповед на кмета на общината. В Столичната община и градовете с районно деление заповедите по ал. 1 могат да се издават и от кметовете на районите в случаите и по ред, установени от общинския съвет. Ето защо, оспорената заповед не е засегната от порока по чл.146, т.1 АПК.

Формата е самостоятелно основание за валидно действие на административния акт. Обжалваната заповед е издадена в установената форма за административен акт - чл.146, т.2, вр.чл.59 АПК, като в нея подробно са описани фактическите и правни основания за издаването ѝ.

При издаването на оспорения административен акт не са допуснати и съществени нарушения на процесуалните правила, които да мотивират прогласяване на неговата нищожност.

Противоречието с материалния закон по смисъла на чл.146, т.4 АПК-води до нищожност само, когато е налице пълна липса на предпоставките, визиращи в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законно основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган. Казано по друг начин: актът е нищожен поради материална законосъобразност, когато е изпълнено едно от двете условия:

когато липсват едновременно всички юридически факти, предвидени в хипотезата на правната норма за издаване на акт с такова съдържание; или

когато при каквито и да е юридически факти не може да се издаде акт, с който се създават съдържащите се в него права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси.

В конкретния случай липсват нарушения на материалния закон, които да обусловят нищожност на заповедта. Материалноправните предпоставки за издаването на процесната заповед са визиращи в разпоредбата на чл.65, ал.1 ЗОС -имотът да е общинска собственост и същият да се владее или държи без правно основание, да не се използва по предназначение или необходимостта от който да е отпаднала. В случая наемното правоотношение между жалбоподателя и СО е било надлежно прекратено, а последващата заповед на кмета на район „Красно село“, СО от 08.03.2006 г. за пренастаняване на семейството в друго жилище, е издадена в съответствие с материалния закон.

Относно съответствието на оспорената заповед с целта на закона съдът намира

следното:

Несъответствието с целта на закона обуславя нищожност само ако преследваната с административния акт цел е различна от законоустановената. В случая с издаването на заповедта се цели прекратяване на ползването на общинска собственост, поради липса на правно основание. Отделно от това изземването на неправомерно ползваното жилище ще позволи на общината да удовлетвори искане на друго от многобройните нуждаещи се и чакащи за настаняване в общинско жилище лица и семейства, поради липсата на свободни такива, което и в действителност е било сторено. Видно от писмените доказателства по преписката, в процесното жилище е било настанено лицето Р. Я., заедно с четиричленното ѝ семейство.

Предвид гореизложеното и с оглед липсата на констатирани пороци, водещи до нищожност на оспорения акт, жалбата следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. При този изход на правния спор, разноски се дължат в полза на ответника, чийто процесуален представител не поиска присъждането на такива, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд - София-град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. –В. В. М. от [населено място], [улица] срещу Заповед № РД -24-00-47/16.02.2006 г., издадена от кмет на район „Красно село“, с която на основание чл. 65, ал. 2 от ЗОС и чл. 34 от Наредбата на Столична община за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища, е наредил да се из земе общински имот от титулярите на настанителната заповед – В. Б. М., П. В. М. и Е. –В. В. М., находящ се в територията на Столична община, с административен адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: